

40. szám.

Oct. 2-kán 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr. —
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtáránál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XX. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Minden dolgot meglehet irtenyi, a mit nem lehet különben irtenyi, csak bírja ember nyitnyit dolognak. Sokat kirdeznek, miért van ez, miért nem van amaz? Pedig hat mindenek meg van oka foka.

Kirdeznek csudalva, minek az a vasbul valo dunai monitor nekünk? hiszen nem videlmez az minket muszka elen! Hat csak megmondok, a hogy titokba felvilágosította nekem Kerkapolyi Kari barátom. Monitor nekünk azirt kel, hogy jo baratsag, mi most nimet is közötünk helyre alt, soha meg ne bomolhason: mert a mint egyikünk (mink) megakarnanak haragunyi, másikunk (azok) minyart helyrelövöldözhetne monitorbul baracsagot. Ipen Vidacs fabrikáját lehet belütle varirozni. (Quid dicit ahhoz, hogy az a Vidacs kapta megrendelist muszkaországbul ezer eke is szaz csiplógip elküldisire? Ne higye neki! Sub „eke“ intelligitur „ágyu“ sub csiplómasina — mitrailleuse! Filek neki!)

Tehat monitor megakadalyozni valo, hogy pesti fenyé gyerekek keresztül ne ronthassanak

ezer valaha Budaba. Nyaron fognak ezirkalnyi mindig Csepel sziget is nyulak sziget közöt. Tilen pedig mikor lesz Duna befagyva, tesznek monitort koresojara, ugy fognak vigig szankaznyi Dunan is partokat megvidelmeznyi — tigrisektul izz fenyegeterektul.

Azutan sürgetik tigrisek nationalbankot. Aj persze! Kelene megin magyar banko! Ezt nem engedhetünk. Nekünk nimet most igen jo barátunk: de na moj dusu ucsegilyenre mondom meiner Seel! ha ezer nekünk szaz milionk volna aranyban ezüstben, adig mesterkene kedves barátunk, mig talalna modot elensigeskedisre, hogy elvehesen tülünk szaz milio aranyat. Azir job, ha semink sincs, hogy maradasunk vele jo baratsagba. Azirt in nem helyeslek mostani rummlit. Csak eligedjünk mink meg Lonyay piczulaval: az csak niklibül van: s aztan, mint ezerei gavallir monta, kinek megmagyaraztak, mi az a „bonne fortune?“ akkor egy piczula „a peu prés bonne fortune!“ Jo nekünk „a peu prés“ izz!

Tallérossy Z.

Kukliné prédikációi.

Bizony ideje volna már, hogy testamentumot tégy. Kettőnk közül egyikünket az Ur Isten elébb utóbb magához szólítja, s akkor én szeretnék a fiammal az első szobába huzkolkodni. Majd meglátod, milyen pompával eltemtetlek. Ahoz képest a nagybátyád hamvainak hazahozatala csak kis mise. A papának megmondom, hogy a számodra a legjobb kvártélyt rendeztesse be a menyországban. A házmesterrel ő ott nagyon jól ismerős; ide benn ő a viczéje. Ha nekem hagysz mindent, akkor az első emeleten lesz a kvártélyod, a homan direkt bejárás van a mennyei operahazba. Ha kívánod, Offenbachot is utanaad küldöm. Ha azonban nem engemet fogsz általános örökösödnek tenni, hanem az a te vörös öcsédet, akkor megmondom a papának, hogy nyitasson a másvilágon a számodra pinczeszobát, a mi tele

van tüzes poloskákkal, s a melyiknek a szomszédságában szappant főznek, fölötté pedig klavirmester lakik, a ki háromezer elkárhozott kissasszonyt tanít éjjel nappal a e. d, é, f, g, á, h, cre. (Hogy hát én ott leszek e veled pörölni?) Azért sem leszek. Ha már a francziák annyira elfajultak, hogy inkább szeretik a férfit, mint az asszonyt; megyek e sodomai nép közül; elmegyek Rómába. (Hogy miért ne mehetnék? Ilyen idős asszonyok még szoktak Rómába menni?) Igen ám, csakhogy azt nem ilyen ember éri meg, mint te, a ki csak a láthatáron keresi a fekete pontokat. No ne alügyél; mert a bőrzén azt hiszik, hogy meghaltál s leszál a rente. Megyek, kihirdetem a Figaróban, hogy alszol ugyan, hanem horkolsz: ez jótékony hatással lesz az európai pénzpiacokra.

Hogy utazik egy miniszter?

(Hivatalos levél.)

Ő nagyméltósága ma nagyméltoztatott ide érkezni. A kocsiját lovak huzták. De felsőbb rendeleltre azok is megállottak. Ő execa lelépett — már t. i. a kocsirol, s be ment a főispán házába az ajtón. Ezt azért írom, nehogy valaki gondolja, hogy az ablakon ment be. Kezet csókolt a főispánnénak. Ezt azért írom, nehogy valaki azt gondolja, hogy a főispánnak. Au contraire! Be lépett a szobába, (nem is a pinczébe) s le ült a kanapéra. Ezt azért írom, nehogy valaki azt gondolja, hogy a sifon tetejére. Rágyujtott. T. i. cigarára. Mikor azután megéhezett, — mert azt is megtette — adtak neki enni. Lévén a spajszban elég. Volt leves, hus, mártás, rántás, csuspájsz, mélspász, kicsinált, becsinált osztyepka. stb.

Minden falat betevésénél kinyitotta a száját. Ez már neki természete. Fogvájóval nem él. A fekete kávé csészéből iszsza, de magát a csészét nem iszsza meg. Sétálva nem szeretvén aludni, lefeküdt, miközben behunyta szemét. Ő execa többnyire behunyt szemmel alszik. Vajjon horgyogott-e, azt már nem tudom hivatalosan, mert az inas lehajított a garádicson. Este felé megint fel kelt és teázott. Kanalat nem ivott a téához. Az elfogyasztott csészék száma netto nyolezat teáz ki, fél font cukorral, s egy verdung rummal. Azután meg-

mutatta magának, hol van az — izé — rajxráth, és abba vonult.

Holnap még bővebb tudósítással szolgálok, ám-bár ebből is látni, mily fontos ez utazás s mily hasznára válhatik az országnak.

Táviratok.

Szt.-Pétervár szept. 10. A czár ő felsége egy lakadalom alkalmával meghütötte magát.

Szt.-Pétervár sept. 22. A czár ő felsége egy keresztelő alkalmával meghütötte magát.

Szt.-Pétervár sept. 15. A czár ő felsége egy diplomatai ebéd alkalmával meghütötte magát.

Szt.-Pétervár sept. 30. A czár ő felsége egy disznótor alkalmával meghütötte magát.

Ugy látszik, ez a czár nagyon fázékony.

Qualificatio.

Egy községi iskola tanítói állomásra pályázó végzett tanító ily kérdést tett fel egy számtani elemekben kissé jártas tanulónak: „Ha egy vég posztónak az ára 45 forint, mennyi kell egy mellénynek és nadrágnak valóra!

→ Vajjon nem pályázhatna e egy ilyen egyén egy kis tanfelügyelőségre is?

Erdély.

Megirigylé ott fõn a magyarnak,
 Azt a dicsõ õsi szabadságát,
 Jó szomszédunk, az a német sógor
 S nyers erõvel jogainkba vág át!
 Erõ s cselszövénnyel már már elnyomának
 Nyakára hágva az õsi alkotmánynak.
 De õs Erdély, mit a magyar is csodála,
 Lett az õs alkotmány erõs védbástyája!

Sok sem elég, mindent el kell vennünk,
 Nyelvét, melyen kimondja fájdalmát!
 Vallásszabadságot ugyan mért engednünk?
 Ösmerje el clerusunk hatalmát!
 S Istenét is idegen nyelven imádja,
 Ellenõrizvén azt a gálya s a máglya:
 De õs Erdély, mit a magyar is csodála
 Lett a hitszabadság erõs védbástyája.

S most is védi alkotmányát, nyelvét,
 S vallásszabadságát a magyarnak?
 Hün követte az óta is elvét?
 S szolgaságot tûrni nem akarnak
 Erdély hõs fiai? S tán most is áldoznak
 A szabadság Isten-asszonyának?
 Lehet! Mert a magyar igazán csodálja.
 Mint lett Erdély a jobbóddal védbástyája!

Rigorosumon.

(Candidatus meghajtja magát, s a tanárral szemben helyet foglal. Három censor a teremben fel s alá sétál.)

T a n á r. (Egy darab közetet tevén a Candidátus elébe.) Beszéljen ön ezen közetrõl: micsoda, mibõl áll, mire használják sat. Sorolja el tulajdonságait.

C a n d i d a t u s. (Merõen néz a végzetes közetre, de nem tud róla semmit, még azt se, hogy cze-mentet készítenek-e belõle, vagy czimetet; nem csak hogy nem látta, de még hírét se hallotta soha. Ergo: hallgat és nem szól semmit, azt is lassan mondja.)

1-s õ c e n s o r. (Oda lép, a közetet felveszi s fejét csóválja. Elviszi a 2-ik censorhoz kívül halkán beszél.) Collega ismeri ezt a követ?

2- i k c e n s o r. (Komolyan nézegeti, majd tagadólag biccent.) Nem,

1-s õ c e n s o r. Üm. (Tovább viszi a 3-ik censorhoz.) No, collega, hiszen ön irt már valami históriát a kövekrõl; ismeri?

3- i k c e n s o r. (Ráchel, megszagolja, megnyalja, de ez sem tud többet az elõbbinél.) Ismeri az ördög!

1-s õ c e n s o r. No, én sem ismerem. (A tanárhoz fordulva.) Lássá collega, mi sem ismerjük ezt a fránya követ, mégis doctorok vagyunk. Hagyja el, ne sanyargassa ezt a fiatal embert. Majd megtanulja, ha valamikor petrographiát ír, addig úgy sincs rá szüksége.

C a n d. (A váratlan eseménynek megörül, aztán elpárolog. Hanem azért mégis secundába pónálták. Talán még most is benne van.)

Czigány leleményesség.

Éhes volt a czigány nagyon, egy pusztára vetõ. dött valahogy, hol három gulyás pörköltus készítésével foglalkozott.

Ezt látván a czigány, gondolkozóba esett, fájt a foga, nem a gulyásokra, hanem arra, amit készítettek; csak pengeti, csak pengeti ész-hegedüjének húrjait, ha valami módon édes hangokat csalhatna ki belõlük, míg végre egy jó ötlete támadván így szólítja meg a gulyásokat: „mit bíbaskodnak!? Én bizony nem ennik belüle, ebbü a deglett húsbü ha a világon való pi-rozs nadrágot mind nekem adnák izs.“

Tudjuk, hogy a czigány mily nagy rokonszenvvel viseltetik a piros nadrág s általában a piros szín iránt, és mégis azzal áll elõ, hogy még azért sem ennek a pörkölt húsból. — Ez a gulyásoknak roppant feltünt, megakarták tehát tréfálni a czigányt, de biz az ellenkezõleg történt.

Már ebbõl muszáj enni, vagy akarod, vagy se! — mondják a gulyások — s azzal ketten megfõgták, egy pedig tömte szájába a jó falatokat. Mikor már gondolták, hogy elég ennyi a tréfából, szabadon eresztették s örömittasan kiabálták: Ugy-e bizony, hogy ettél!? Ugy-e bizony, hogy ettél!?

Ettem bizony! — felelt a czigány — de nem találtatok el a mûdját, megfugni csak egynek kellett vûna, tûnni pedig kettûnek.

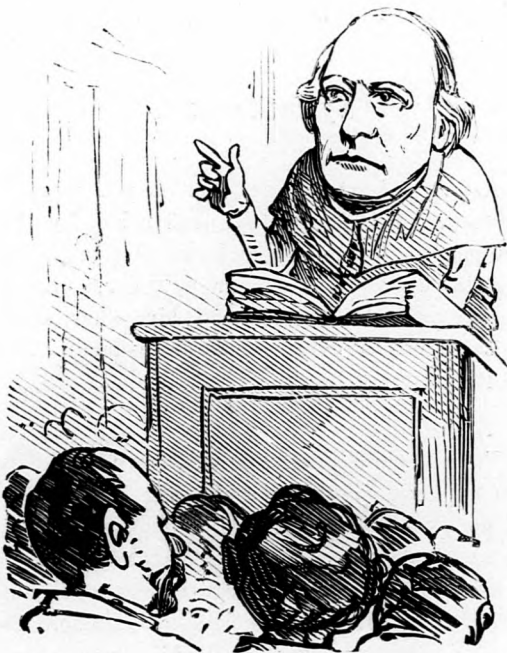
Udvarias kérés.

A p—i parasztnak nem volt dohányja s rájött a pipázhatnámság, gondolkozni kezdett, hogy mit csináljon, végre összeszedve minden tehetségét átszalad a papjához, s ilyen kéréssel áll elõ: „Szolgáljon tiszteletes uram egy pipa dohánynyal!“

Kezdődik a diligencia.

(Lásd a szöveget a 118. oldalon.)

Kezdődik a diligentia.

(Szöveg a 116 és 117. oldalról)

Somsich. Csingiling! Csingiling! kezdődik a diligentia.

Kovács Laczi. Denique pedellusnak lenni itt is jó.

Deák. Ego primus!

Pulszky. Csak érteném, hogy mit irtam?

Királyi. Legalább van az embernek egy helye, a hol a „Pesti Napló“ szerkesztésétől megszabadulhat.

Sztratimirovics. Én csak katonásdit játszani járok iskolába.

Andrássy. Nekem még a kutyámat is szabad behoznom a classisba.

Németh Berczi. Ahun ni! már megint nem találok a fiókom kulcsát, a kiből a studiumom van.

Pap Zsiga. Barba crescit, caput nescit.

Kaucz Gyula. Gyerek, már megint a sarkamra gázoltál!

Simonyi Ernő. Bocsanat, ha nem elég jól fejeztem ki magamat magyarul.

Horváth Boldizsár. No paniperdák. A mig ezt a sok studiumot, a mit hozok nektek, megmagoljátok, csak nyerek vele annyi időt, hogy Lónyay professortársam studiumára nem kerül az idén a sor.

Vodjaner. Nekem nem kell tanulnom. Nekem van egy gazdag tátim.

Lónyay. Wenn ich nur schon geprügelt wär!

Kis Kuba. Várjatok meg, én is itt vagyok.

Szabó Imre. Én már végeztem! Megyek püspöknek.

Henszlmann. Még én nem mehetek. Sirt kell ásnom Kalocsán.

Ivánka Zsiga. Csak még egy pillantást vessek ebbe a könyvbe.

Nyáry Pál. Gyerekek! Megverjük ma a pulusokat!

Horváth Mihály. Uraim, most akadtam egy históriairóra, a kit úgy hinak, hogy Horváth Mihály. Én majd befogom önöknek bizonyítani, hogy a mit ez irt, az mind nem igaz.

Veni Sancto Spiritus!

Régen volt, talán nem is igaz.

Deák Ferenczről beszélnek, hogy 1861-ben az úri kászinóban egy ur panaszkodott neki, hogy ha megtalálják adni a 48-at, akkor tisztességes ember — már t. i. a mágnás az a ki nem a maga, hanem az apja érdeméből él — nem maradhat többé Magyarországon, ki kell költöznie.

— No már azt csakugyan nem tudtam — felelt az öreg ur, — hogy a 48-ki törvény egyéb jó tulajdonságai mellett egytűl — poloskairtó szer.

Egy deákpárti a ki még nem excelentiás.

1862-ban Alsó-Fejérmegye nemessége üdvözlő feliratot akart küldeni Deák Ferencz nagy hazánkfíának s az irat szerkesztését M-re bízták. Elközelgetvén a nagygyűlés ideje, hol a felirat felolvastatván közös éljenzéssel fogadtatott, s a gyűlés már már elosztandó vala; mikor egy magát a megye nagyobb tekintélyei közé számító egyén s feláll és bocsánatot kér a felszólalásra, mi megadatván neki, kérdőre vonja a felirat fogalmazóját, hogy azon kitétel csakugyan megvan e, vagy ő hallotta roszul „par excellentiam Tekintetes Deák Ferencz“ mire igenlő felelet nyervén, egész komolyan kéri e hely kihagyását, mert mint megjegyzé: „ha jól emlékezem Deák Ferencz még nem excelentiás.“

Nyilatkozat.

I.

Azt még eltűrtem, hogy valamelyik megyében egy csendbiztos Deák Ferencz nevű rablót fogott el: de azt már egyáltalában nem bírom elszivelni, hogy a hivatalos ujságban most már egy harmadik druzsámát nevezik ki az adószedő hivatalhoz számfelletti tiszteletbeli segéddíjoknak. Folyamodni fogok névváltóztatásért a belügyminiszteriumhoz.

II.

Tudomásomra jutott, hogy Párisban az én arczképem a pantini hatszoros gyilkosság elkövetőjének arczképe gyanánt árultatik. Figyelmeztetem ennél fogva az illetőket, ne hagyják magokat arczképem által megcsaltni, miután az egész nem egyéb, mint a párisi furfangos kereskedők által kikoholt csel, mely által összehalmozódott arczképeimen akartak tuladni, nem lévén másképen kelendők.

Deák Ferencz.

Diszebéd.

Nem mindig igaz az, hogy bucsujárónak esont a vacsorája, mert Bács megyében a sz...i plébános ugyancsak kitétt magáért az ottani bucsu alkalmával.

Fényes ebédet rendezett, melyre már előre beszerelte a szükségleteket. Többi közt 40 palack paradí vizet is hozatott.

Nagy volt az érkezett vendégek száma s az asztal csak úgy roskodozott a mindenféle jótól.

Asztalhoz üléskor int az inasának, hogy menjen le a pinczébe s bontson fel a paradí üvegekből nyolezat és hozza fel.

Az inas lemegy s künn marad vagy félóráig. A vendégek nyugtalanul várják a paradít, a pap boszankodik, s már maga készül kimenni az inas után, a mikor ez belép.

Mind a két keze üres volt, nem hozott paradít.

— Hát a viz hol van? te lusta gazember — kiált rá a méregbe jött plébános.

— Kérem alássan — mentegetődzik az inas — én felbontottam valamennyit, de a falhoz kellett vernem, mert mind egytől egyik — megbüdösödött.

Orvosi Gutachten a mostani pénzerisísről.

„A cholera és a typhusz némi kellemetlenséget okoz ugyan azoknak, a kik betegek s van hatással azokra, a kik meghalnak bele; ellenben egészen jó és üdvösséges egészségi állapot a doktorokra és patikárusokra nézve.“

„A mostani pénzszorultság némi kellemetlenség ugyan azokra nézve, kik huszonöt perczentre kénytelenek pénz felvenni, de vajmi kedves dolog azokra, kik ezt a huszonöt perczentet amazoktól beszedik: és így normális állapotban vagyunk.“

Dr. Wahrmann.

Dr. Kochmeister.

Számtani feladvány.

Ha a királyi fiskus Mészáros Károlytól, azért mert Pestről a vácsi fogházig szállította, 9 frt 55 krajczárt követel: vajjon hány forintot követelhetnek Madarász és Asztalos a királyi fiscustól, azért, hogy a vácsi fogházból Bukurestig szökték?

Papi graduatio a képviselő ház padjai szerint.

Bobory is pap; hanem még épen ezer mértföldnyire van a püspökségtől.

Jámbor Pál is pap; de az ezer mértföldből már egy mértföldet előre lépett — egész a képviselőházi jegyzőségig.

Horváth Mihály — már megtette a fele utját: a nehezebb felét. Fölfelé esni már könnyebb lesz. —

Szabó Imre — az már elérte czélját: ő már otthon van.

A vakok intézetében.

Bizottmányi ülés.

Elnök. Ismét a három legtöbbet érő bizottmányi tagot nem látom közöttök.

Első bizottmányi tag. Én nem látom még nálamnál többet érő embert a világon: ha tudniillik a három emeletes házamat is rám veszem.

Második b. t. Én nem látom át, hogy miért fázának a vakok, ha mi nem adunk nekik fát télen; hiszen nem látják ők azt, hogy hó esik?

Harmadik b. t. Én nem látom át, miért fizetnénk mi az intézetnek nálunk levő jénzei után többet 5 perczentnél.

Negyedik b. t. Én nem látom át, hogy miért kellene nekünk igazgató? Elég volna a vakoknak egy rajzmester is. Azt a mostanit nem akarom látni.

Elnök. Miután úgy tapasztalom, hogy itt senki sem lát: annál fogva indítványozom, hogy nevezzen ki bennünket a magas kormány országos vakoknak.

A papok és hugaik.

Hogy papnak „huga“ van, az igen természetes egy tény:

Ámde miért soha nincs „nénye“ a papnak, ugyan?

Magas műveltség.

Oh milyen játszian lengedez a zephyr a nagysád haján! schajt fel egy városi gavallér egy falusi kisasszony bájaitól elragadtatva.

— Huh! mi az kérem? vegye le! — sikolta fel a leány.

Vidéki hírek a Pesti Naplóban.

□ Mély megbotránkozással tudatom a tekintetes-pardon: méltóságos szerkesztősséggel, hogy tegnap reggel virradóra a nótárius tehene hat lábu borjut ellett. Ez is egy bizonyosága municipalis életünk abnormis állapotának.

+ X. falu tornyába tegnap beütött a menykő. A megye semmit sem tett e szerencsétlenség előleges elhárítására.

○ A. és B. pörbe keltek egymás ellen a szolgabírónál. A. megnyerte, B. elvesztette. Ha a szolgabíró kinevezett és nem választott szolgabíró lett volna: A. is megnyerte volna a pört, meg B. is.

∞ X. megyepandur elfogta Y. rablógyilkost. Ha centralizált rendörközegeink voltak volna, akkor Y. rablógyilkos még akkor elfogatott volna, mielőtt rablógyilkos lett volna.

* * Nálunk a megyeházán óra is van, a melyik ugyanakkor üti a tizenkettőt, mikor a többi. Egy előjáróság órájától megvárná az ember, hogy elől járjon.

Egy megyei választott pénztárnok megszökött a megye kaszszájával. Ugy kell a megyének, minek van kaszszája. Lám Bruck és Eynatten nem voltak választott pénztárnokok, de nem is lopták el a megye kaszszáját. *)

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Ugyan miért hijják a septemviralis táblát „ugy“?) Azért mert hét emberöltő idő kiváratott meg rá, míg egy hajdani pör azt az utat megjárhatta.

— — A vakok intézetének bizottsága félre értette a kormányt. A visszaélések megvizsgálása végett a kormány azt mondá: menjen Tanárki! Erre a circuspectusok azt értették, hogy menjen tanár ki! s kitétek az intézetből az igazgató tanárt.

— — De már jó gazda lesz a kormányunkból! Még a régi elmúlt évtizedből maradt a finczok padlason holmi elavult blankéta csomag; most azt, hogy a papiros kárba ne vesszen, felhasználják a fizetések nyugtatványozásánál. Nehogy azonban panasz legyen

*) Nem ám, csak a statusét.

Klio.

a német szöveg s a kétfejű sas billog miatt, azt cselekszik, hogy a sast keresztül huzzák ex offo. No már én ezt csak nem tenném, azért az egy pár forintért, hogy én a királyom másik országának czi merét hivatalból bedisznozzam; hanem inkább eladnám a maculaturát s nyomatnék helyette friss blankétákat magyarul.

— — Pedig bizony még is csunya állat az a kétfejű izé. Hajdanában azt a verset csinálták róla, hogy „friszt Dukaten und schmeist Papier!“ Most meg már azt a papirozt is megeszi. Ennyire más állat nem vete-medik!

— — (Mit jelent az a „re galantuomo?“) Hát az bizony olyan királyt jelent, a ki szereti a szép asszonyokat. (Most tudom hát, miért találkozik vele Venéziában a franczia császárné.)

— — (Kiváncsi vagyok, mi lesz eredménye Magyarországon a párisi híres predikátor, Jácint atya levelének, amiben kijelenti, hogy megmarad kereszténynek, jó katolikusnak, imádni fogja Istent, erényes marad, mint eddig, hanem a mai Rómához semmi köze?) Hát csak az, hogy Rónay Jácintát változtatja nevét Rónay Tulipánná.

— — Egy ujság biztos kutfőből írja, hogy az idei egyházi zsinaton elfogják határozni, hogy azután fiatal nők ne lehessenek apácák hanem csak korosabbak. (Nem is tudom én, akad-e akkor számukra — gyóntató?)

— — (Hát a burkus trónörökös előtt nem fogják produkáltatni, mint az ily magas vendégek előtt különben szokás, az osztrák armádiát?) Ugyan minek? ugy se tudának hirtelenében olyan produkeziót előállítani, mint az a königrázi volt.

Törvényjavaslat az esküdtszékek tárgyában.

1. Az esküdteket a királyi fiskus nevezi ki.
2. Az esküdt csak úgy kezdheti meg funkcióját, ha előbb megesküszik, hogy a közvádoló kérete mellett fog szavazni.

Gelléri Szabó János,
causarum regaliium director.

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.